Makkelijk

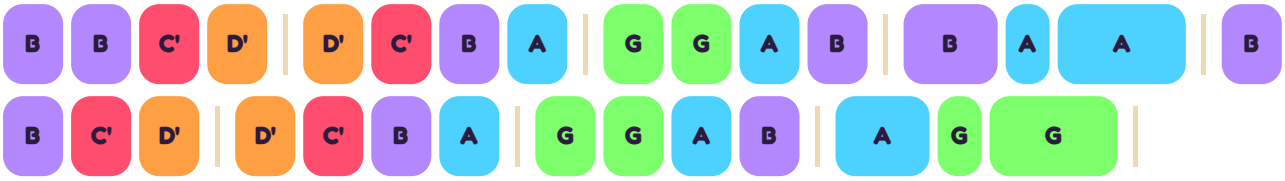
Ode aan de vreugde spelen op de blokfluit

Ode an die Freude

Blokfluitnoten voor Ode aan de vreugde, makkelijk voor beginners, met de greep voor elke noot.

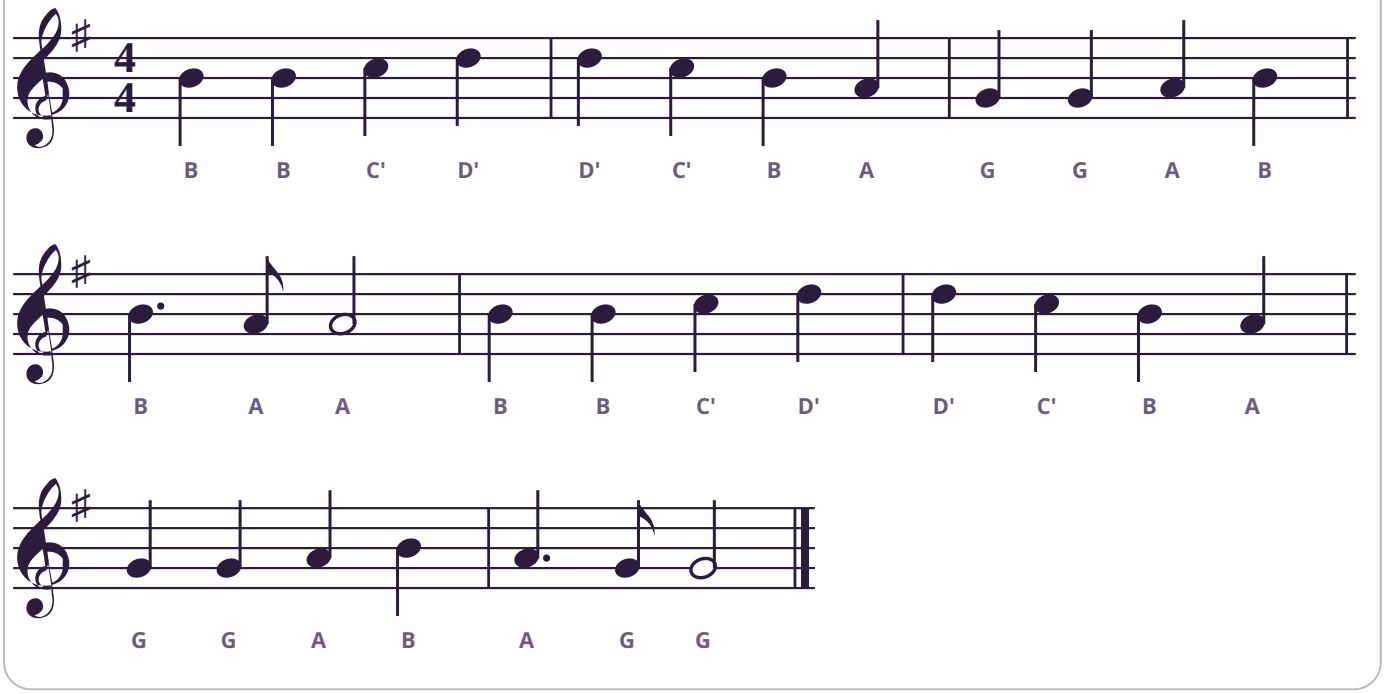
De beroemde melodie uit het laatste deel van Beethovens Negende symfonie (1824). Ze gaat noot voor noot, daarom is ze goed te volgen. Het liedje gebruikt 5 noten: G, A, B, hoge C en hoge D. Hieronder vind je de noten met het ritme en de greep voor elke noot.

De noten

Langere blokken zijn langere noten; een streep scheidt de maten.

Notenbalk

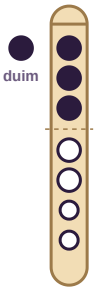
Hetzelfde liedje in notenschrift, met de naam van elke noot eronder.

De noten als letters

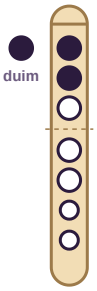
B B C' D' D' C' B A G G A B B A A B B C' D' D'
C' B A G G A B A G G

Het streepje (') geeft de hoge noten aan: hoge C en hoge D. Alles voor de sopraanblokfluit.

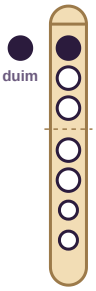
Grepen

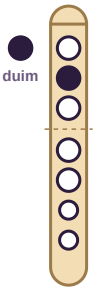
G
duimgat dicht, gaten 1 2 3 dicht

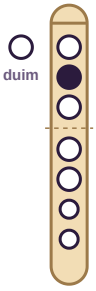
A
duimgat dicht, gaten 1 2 dicht

B
duimgat dicht, gat 1 dicht

hoge C
duimgat dicht, gat 2 dicht

hoge D
duimgat open, gat 2 dicht

Tik op Afspelen om een noot te horen; tik op de kaart om te zien hoe je hem speelt. Gevulde gaten zijn dicht. De linkerhand zit boven (duim achter, gaten 1–3), de rechterhand onder (gaten 4–7).

Tips

- Zeg bij elke noot „doe“ in de fluit: je tong zet elke noot in, zo klinken ook dezelfde noten na elkaar los van elkaar.
- Blaas heel zacht, alsof je soep koel blaast. Te veel lucht geeft een piep een octaaf hoger.

- Dek de gaten af met de zachte kussentjes van je vingers, niet met de toppen, zodat er geen lucht ontsnapt.
- Bij de hoge D is het duimgat open en alleen gat 2 dicht: de middelvinger van je linkerhand houdt het vast.
- Voor de hoge C til je je wijsvinger op (gat 1) en houd je duim en gat 2 dicht.